

■ **OPINII / Când dobânzile fac un pas înapoi e cazul să intervină cursul** **PAGINA 4**

■ **Supraimpozitarea veniturilor din energie - o normalitate pentru ministrul Virgil Popescu** **PAGINA 8**



■ **AVOCATUL DIGITAL ANA-MARIA DRĂGĂNUȚĂ BRIARD / Directiva Omnibus modifică reglementările privind protecția consumatorilor** **PAGINA 9**

■ **Elevii și părinții solicită prelungirea dezbaterii asupra proiectului Legii învățământului** **PAGINA 10**

■ **Premierul așteaptă propuneri de la "Guvernul tinerilor"** **PAGINA 10**

■ **Semnal de alarmă: specii care trăiesc în Dunăre, la un pas de dispariție** **PAGINA 10**

■ **TREI MILIARDE DE DOLARI - CEA MAI MARE TRANSĂ / Ucraina primește noi ajutoare militare din SUA** **PAGINA 12**

GRAM AUR = 276,0922 RON FRANC ELVEȚIAN = 5,1038 RON EURO = 4,8818 RON DOLAR = 4,9078 RON

Piața imobiliară rezidențială din SUA - în pragul unei căderi masive

Un fenomen foarte rar a avut loc în urmă cu aproape două luni pe piața titlurilor ipotecare din Statele Unite, aproape imediat după anunțarea unui nou record al inflației din ultimele patru decenii: au dispărut cumpărătorii.

Pentru Louis Barnes, broker de credite ipotecare la Cherry Creek Mortgage, cu o vechime de 44 de ani pe piață, dispariția cumpărătorilor reprezintă un semnal de avertizare cu privire la o cădere iminentă a pieței imobiliare rezidențiale și a pieței titlurilor ipotecare.

Analistul financiar Karl Demninger a oferit recent un exemplu de evaluare a impactului creșterii dobânzilor asupra prețurilor de pe

pieța imobiliară rezidențială. Astfel, pentru o casă de 300 de mii de dolari finanțată cu un credit a cărui dobândă este de 3%, rata lunară (principal și dobândă) este de circa 1.265 de dolari. Dacă dobânda crește la 6%, atunci valoarea casei trebuie să scadă până la 210.960 dolari pentru a se menține rata lunară. Rata ar trebui să crească până la circa 1.799 de dolari dacă se menține valoarea casei la 300 de mii de dolari.

În plus, diferența dintre cele două rate lunare, de circa 550 de dolari, nu mai poate fi utilizată pentru alte scopuri, adică se poate ajunge la o scădere semnificativă a consumului agregat din economie.

(continuare în pagina 12)



CĂLIN RECHEA

JUSTIȚIA, SUB FURCILE CAUDINE ALE CLASEI POLITICE

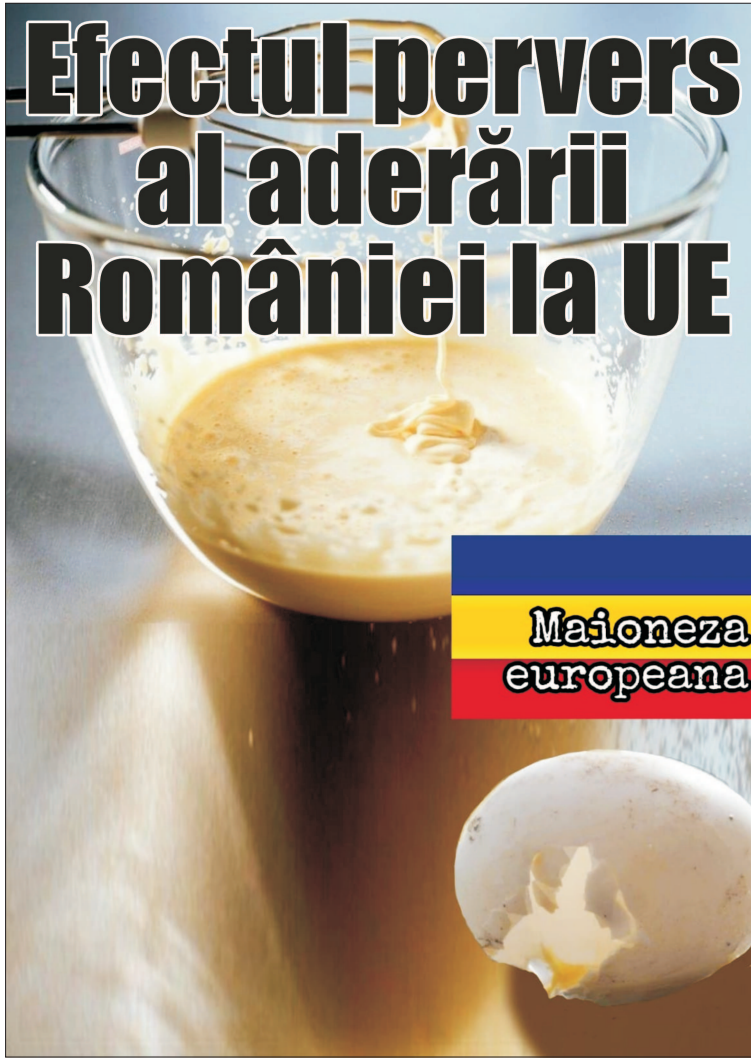
Pachetul privind modificarea legilor Justiției a trecut de Guvern

Guvernul a aprobat, ieri, pachetul legislativ privind modificarea legilor 303/2004 - privind statutul judecătorilor și procurorilor, 304/2004 - privind organizarea judiciară și 17/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii. Decizia Executivului inițiază practic cea de-a patra procedură de modificare importantă a legilor justiției, de la aprobarea lor în urmă cu 18 ani, celelalte trei modificări fiind puternic contestate ca purtând amprenta interesului de moment al partidelor politice care s-au aflat la putere în momentele respective.

Prima modificare a legilor justiției a avut loc la mai puțin de un an de la adoptarea lor. Astfel, în anul 2005, guvernarea de dreapta a alianței Dreptate și Adevăr (PNL și PD), care a beneficiat de sprijinul în Parlament al așa numitei - de către Traian Băse-

scu - soluții imorale - Partidul Conservator, adopta, prin angajarea răspunderii în fața Parlamentului, legea 247/2005 prin care modifica temeinic legile justiției, din dorința de a elimina pasajele introduse de PSD (sub acțiunea supraveghere a lui Adrian Năstase și Rodica Stănoiu) care ar fi afectat independența judecătorilor și procurorilor. Modificările respective inițiate de Monica Macovei - ministru Justiției în acea perioadă - au avut aviz negativ de la CSM și, din acest motiv, după ce legea a trecut de Parlament, ea a fost contestată la Curtea Constituțională de deputații și senatorii PSD, dar și de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, care au reclamat încălcarea independenței justiției.

GEORGE MARINESCU
 (continuare în pagina 3)



Maioneza europeană

Ilustrație de MAKE

COMPANIA DE CONSULTANȚĂ APK-INFORM ESTIMEAZĂ:

Recolta de cereale a Ucrainei va scădea masiv în 2022

● Prețurile grâului și porumbului, în urcare

Recolta de cereale a Ucrainei ar putea scădea până la 52,5 - 55,4 milioane de tone în acest an, de la nivelul record de 86 de milioane de tone, ca urmare a invadării țării de către Rusia, transmite Reuters, citând analiștii companiei de consultanță APK-Inform, care menționează că războiul a dus la reducerea suprafețelor cultivate.

Potrivit APK-Inform, recolta din acest an a Ucrainei ar putea include până la 18,2 milioane de tone de grâu, 29,9 milioane de tone de porumb și 5,9 milioane de tone de orz. Este o recoltă mai redusă, care ar putea duce la scăderea exporturilor în sezonul agricol 2022/2023 până la 22,9 - 39,6 milioane de tone, în fun-

ctiție de nivelul dificultăților logistice, conform sursei amintite.

Guvernul de la Kiev se așteaptă la o recoltă de aproximativ 50 de milioane de tone în 2022, dar nu a dat publicității estimări privind exporturile.

În perioada 24 februarie - 15 august, exporturile de produse agricole din Ucraina au scăzut la zece milioane de tone, de la aproximativ 19,5 milioane în perioada similară din 2021, a anunțat marți Ministerul Agriculturii de la Kiev, potrivit Agerpres.

"Conform scenariului optimist, producția de cereale a Ucrainei ar urma să se situeze la 55,4 milioane de tone în 2022. (A.V.)

(continuare în pagina 12)

● Intrarea în Uniunea Europeană a însemnat blocarea reformelor

Aderarea României la Uniunea Europeană a fost, probabil, cea mai mare binecuvântare a poporului de după marea unire în 1918. Ca urmare a aderării la UE, prestigiul țării a crescut enorm în fața instituțiilor internaționale, fapt care a oferit deschidere și a dat încredere investitorilor. Această atractivitate sporită a permis statului român, dar și sectorului privat, să se finanțeze în condiții foarte avantajoase. Însă cel mai important aspect benefic al aderării, care a contribuit la ridicarea nivelului de trai al românilor, a fost legat de intrarea de bani prin fondurile europene (deși mult prezentați decât ar fi trebuit, din cauza incompetenței, corupției și a nepăsării oficialilor români), dar mai ales de la emigranții români (așa-ziii cășunari) care au profitat de dreptul de muncă în țările dezvoltate ale UE.

Beneficiile dobândite prin aderarea la UE au însemnat miliarde de euro anual. Dar acești bani s-au cheltuiți în general pe imobile mai mari și mai moderne, pe autoturisme mai scumpe și alte bunuri de consum,

care până în anul 2007 erau inaccesibile multor români.

Aderarea la UE a adus o bunăstare fără precedent pentru România, însă a venit la pachet cu o serie de consecințe politice negative.

Acestea ar fi putut fi evitate, dar nu s-a întâmplat așa, astfel încât, mai devreme sau mai târziu, vor fi resimțite și din punct de vedere material.

O binecuvântare a poporului poate să aibă și o latură întunecată? Din păcate, da!

Partea întunecată a aderării României la UE a însemnat blocarea tuturor eforturilor pentru realizarea de reforme reale, necesare reducerii decalajului societății românești față de media Uniunii Europene.

Consider că finalizarea aderării la UE ar fi trebuit să fie, cel puțin, condiționată de reformarea unor instituții și mai ales a întregului sistem judiciar. Existența unor condiționalități reale ar fi fost o variantă mult mai bună nu numai pentru UE, dar și pentru România. MCV-ul despre care vorbește toată lumea s-a dovedit un mecanism ineficient deoarece nu a oferit sperietoarea pierderii statutului de membru al UE.

O asemenea condiționalitate nu a existat, iar fără niște reforme care să

modernizeze instituțiile și să combată corupția, România a ajuns să fie în principiu doar furnizor de talente și forță de muncă pentru occident. Ar fi putut să devină ea însăși o destinație atractivă pentru investitori și angajați. Dar nu a fost așa - după aderare, corupția a continuat să dăduie ca și cum România Europeană n-ar avea nimic de-a face cu valorile democratice și umane care stau la baza construcției UE.

De ce această lipsă de reforme, timp de 15 ani, de la aderarea la UE? Răspunsul este unul simplu: cei care au condus România (asigurând o oarecare bunăstare electoratalui prin aderarea la UE) s-au ferit să mai facă și reforme, deoarece acestea ar fi putut să-i elimine din joc tocmii pe ei și pe partenerii lor din sectorul privat.

Calitatea de țară membră UE le-a oferit politicienilor români posibilitatea să se dedice aproape în totalitate grupurilor de interese private din care făceau parte (nu ar fi eronat să le numim și grupuri infracționale), știind că economia o să plutească datorită banilor de la "cășunari" și de la fondurile UE. O economie care plutește oferă "păine" și, astfel, aduce voturi. A mai fost nevoie de "cerc", țăr politicienilor l-au creat imediat, pretinzând că și fac treabă în interesul cetățenilor.

În acest moment, după 15 ani de circ, nivelul corupției în România nu este simțitor mai scăzut decât în momentul aderării la UE. Din unele puncte de vedere, de pildă libertatea presei, România a înregistrat un regres important față de anul 2007. Iar în spatele degradării calității și independenței presei românești se află tocmii corupți întretinută și promovată de clasa politică.

Am descris, pe scurt, efectul pervers al aderării României la UE: țara s-a îmbogățit, dar nu a cunoscut un progres real care să-i ofere o bază de dezvoltare economică sustenabilă. Îmbogățirea, fără o bază reală în legi și instituții, nu poate să țină mult, mai ales dacă este însoțită și de îndatorare pentru consum. După aderarea la UE, România avea nevoie în primul rând de reforme. Cele mai importante puteau fi făcute în justiție, pentru combaterea corupției și aplicarea corectă a legii (așa cum se cere și în MCV), și nu în întimul rând, pentru consolidarea instituțiilor.

Din păcate, politicienii români nu au urmărit să facă aceste reforme în mod real. Aderarea României la UE a permis grupurilor de interese, împreună și cu ajutorul politicienilor, să-și consolideze stăpânirea pe instituțiile democratice și publice ale statului. ■



BEN MADADI